

Den andra grunden: Klagandena hävdade att motparten var bunden av ett beslut i vilket den funnit att något stöd inte förelåg, vilket hade meddelats år 2006 (2006 års beslut). Tribunalens slutsats att ett sådant argument skulle avvisas eftersom det (i) "inte precis definierade beslutet" och (ii) hade framställts först i repliken, strider mot (a) domstolens praxis för att ett beslut ska föreligga och (b) mot handläggningsreglerna.

Den tredje grunden: Tribunalen har felaktigt funnit att klagandena inte hade några berättigade förväntningar att motparten skulle vidhålla 2004 års beslut, 2006 års beslut samt det agerande som motparten haft under perioden 2004–2016 års omtvistade beslut. Tribunalen har underlåtit att beakta omständigheterna i målet, trots att de är ostridiga, och har åsidosatt domstolens praxis avseende skydd för berättigade förväntningar. Tribunalen har dessutom begått handläggningsfel.

Den fjärde grunden: Tribunalen konstaterade (i punkterna 86–127) att det ursprungliga stödprogrammet utgjorde statligt stöd. Tribunalen gjorde därvid en felaktig tolkning av begreppet "statligt stöd". I enlighet med domstolens praxis ingick det inte några statliga medel i det ursprungliga stödprogrammet och detta faktum är riktigt oberoende av huruvida en ökning av priserna för förnyelsebar energi utgör en "avgift". Även om det skulle anses att förekomsten av en "avgift" var avgörande (*quod non*), innebär tribunalens konstaterade att en sådan avgift förelåg ett åsidosättande av unionsrätten och utgör ett handläggningsfel.

Den femte grunden: Klagandena argumenterade i tribunalen att motparten hade ålagt dem övergripande förpliktelser i samband med dess bedömning av huruvida de aktuella åtgärderna var förenliga med den inre marknaden. Tribunalen avfärdade (i punkterna 130–136) detta argument och fann att kravet på en "mekanism för översyn" inte hade "ålagts" av motparten och att detta var i överensstämmelse med 2008 års gemenskapsriktlinjer för statligt stöd till miljöskydd. ⁽²⁾ Detta åsidosätter unionsrätten.

Den sjätte grunden: Klagandena gjorde gällande att det omtvistade beslutet grundade sig på en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna samt att kommissionens bedömning var uppenbart oriktig. Tribunalen avfärdade (i punkterna 139 och 166) dessa argument. Tribunalen gjorde sig därigenom skyldig till handläggningsfel, vilka påverkat klagandenas negativt. Tribunalen avfärdade det första argumentet utan att ta ställning till det i sak, eftersom den hade missuppfattat det. Tribunalen återgav inte heller argumentets innehåll såsom det angetts i repliken. Tribunalens avfärdande av det andra argumentet återspeglade inte dess innehåll såsom det angetts i repliken.

Den sjunde grunden: Klagandena gör gällande att tribunalens avfärdande av deras argument avseende motpartens åsidosättande av handläggningsregler åsidosätter unionsrätten.

Åttonde grunden: Klagandena hävdar att tribunalens avfärdande av deras argument att motparten överskridit sin befogenhet och prövat frågor utanför tillämpningsområdet för reglerna om statligt stöd och att motparten åsidosatt artikel 5.1 FEU, åsidosätter unionsrätten.

⁽¹⁾ EUT C 69, 2017, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 82, 2008, s. 1.

Överklagande ingett den 19 november 2019 av DK av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 september 2019 i mål T-217/18, DK mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål C-851/19 P)

(2020/C 68/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: DK (ombud: S. Orlandi, T. Martin, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska utrikestjänsten

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva domen av den 10 september 2019 i mål T-217/18, DK mot Europeiska utrikestjänsten,
- ogiltigförklara beslutet av den 23 maj 2017 om att vidta en disciplinåtgärd mot klaganden, och
- förplikta utrikestjänsten att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Klaganden yrkar upphävande av dom T-291/18 av den 10 september 2019, där tribunalen ogillade klagandens talan om ogiltigförklaring och förpliktade denne att ersätta rättegångskostnaderna.

Klaganden anför en enda grund till stöd för sitt överklagande, nämligen felaktig rättstillämpning (punkterna 28–53 i den överklagade domen), då tribunalen tolkade artikel 10 b i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna på det sättet att en skada som redan gottgjorts får beaktas för att motivera att tjänstemannen åläggs en strängare påföljd än vad disciplinnämnden rekommenderat.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 21 november 2019 – brottmål avseende Ivan Gavanozov

(Mål C-852/19)

(2020/C 68/33)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Ivan Gavanozov

Tolkningsfråga

Är nationell lagstiftning som inte föreskriver någon möjlighet att överklaga ett beslut om en europeisk utredningsorder beträffande husrannsakan i bostad eller företagslokal och beslagtagande av särskilda föremål samt förhör av ett vittne förenlig med artikel 14.1–14.4, artikel 1.4 och skälen 18 och 22 i direktiv 2014/41 (¹) och med artiklarna 47 och 7 i stadgan i förening med artiklarna 13 och 8 i Europakonventionen?

Får en europeisk utredningsorder utfärdas under dessa omständigheter?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 2014, s. 1).
